

konflikt at meddele, at reglerne for væbnet konflikt finder anvendelse.

Der henvises til betænkningen, side 285.

3.3.3.3. Forsvarsministeriets overvejelser

Forsvarsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag. Der henvises til lovforslagets § 10 og bemærkningerne hertil, som er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

3.4. Dansk Straffemyndighed

3.4.1. Gældende ret

3.4.1.1. Straffelovens regler

Hvis en dansk straffebestemmelse overtrædes i Danmark, kan sagen afgøres af danske domstole. Sker overtrædelsen i udlandet, opstår både spørgsmål om, hvorvidt den danske straffebestemmelse gælder i udlandet, og om hvorvidt danske domstole har kompetence til at pådømme sagen. Det første spørgsmål om lovens rækkevidde afgøres ved fortolkning af den pågældende lov. Det andet spørgsmål – om hvorvidt danske domstole har straffemyndighed – afgøres ved fortolkning af straffeloven §§ 6-12, medmindre den pågældende lov indeholder bestemmelser om dansk straffemyndighed.

Straffelovens hovedregler indebærer følgende:

Handlinger, som begås på dansk territorium, er altid undergivet dansk straffemyndighed uanset gerningsmandens nationalitet, jf. straffeloven § 6 (territorialprincippet).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium af en person, som er statsborger eller bosat i Danmark eller et af de andre nordiske lande, er undergivet dansk straffemyndighed efter bestemmelserne i straffeloven § 7 (personalprincippet). Efter § 7, stk. 2, er det dog gjort til en betingelse, at handlingen også er strafbar efter den på gerningsstedet gældende lovgivning (princippet om dobbelt strafbarhed).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium, af en person, der ikke er statsborger i eller har bopæl i Danmark eller et af de andre nordiske lande, er i særlige tilfælde undergivet dansk straffemyndighed, hvis de krænker kvalificerede danske interesser, jf. straffeloven § 8, nr. 1-3 (real- eller beskyttelsesprincippet).

Handlinger, som begås uden for dansk territorium og uden at gerningsmanden eller ofret har tilknytning til Danmark, er i visse tilfælde primært på grund af overtrædelsens grovhed undergivet dansk straffemyndighed (universalprincippet).

3.4.1.2. Dansk straffemyndighed for overtrædelser af militær straffelov

Den gældende bestemmelse i militær straffelov § 2, hvorefter loven også finder anvendelse, når den strafbare handling er begået uden for den danske stat, indebærer ikke blot, at det militære pligtforhold også gælder ved tjeneste uden for Danmark, men at bestemmelsen desuden selvstændigt regulerer omfanget af dansk straffemyndighed ved overtrædelser af militær straffelov, herunder når handlingen er begået i udlandet. Spørgsmålet skal således uanset ordlyden af militær straffelov § 1 og straffeloven § 2 ikke afgøres efter straffelovens regler. Dette skyldes det historiske samspil mellem straffeloven og militær straffelov.

For en nærmere gennemgang af gældende ret henvises til betænkningen siderne 57 - 59 og 290- 297.

3.4.2. Udvalgets overvejelser

Udvalget har ikke fundet grundlag for at opretholde den gældende ordning, hvorefter reglerne om dansk straffemyndighed udelukkende findes i militær straffelov, men finder, at spørgsmålet om dansk straffemyndighed for forbrydelser efter militær straffelov bør afgøres med udgangspunkt i straffelovens almindelige regler i §§ 6-8.

Udvalget har vurderet, i hvilket omfang der er dansk straffemyndighed efter straffeloven §§ 6-8 for overtrædelser af militær straffelov, og i hvilket omfang der kan påvises behov for at supplere straffelovens generelle bestemmelser om dansk straffemyndighed med konkrete bestemmelser, der sikrer dansk straffemyndighed over for forbrydelser, som ikke kan henføres under straffelovens bestemmelser. Udvalget har i forbindelse hermed tillige forelagt problemstillingen for Justitsministeriet, der ikke har haft bemærkninger til det i betænkningen indeholdte lovforslag om dansk straffemyndighed.

På denne baggrund har udvalget fundet, at der bør optages en bestemmelse i militær straffelov om dansk international straffemyndighed, der supplerer de gældende bestemmelser om dansk straffemyndighed i straffeloven § 8 for så vidt angår overtrædelser af § 31 om afsløring af militære hemmeligheder (jf. forslaget til § 32), § 32 om forfalskning af ammunition (jf. forslaget til § 30), § 33 om krigsforræderi (jf. forslaget til § 28) og § 34 om militær spionage (jf. forslaget til § 29).

Disse forbrydelser hører til de mest centrale i kapitel 8 i militær straffelov, som har til formål at beskytte danske militære interesser især under væbnet konflikt, og kan efter omstændighederne få meget alvorlige konsekvenser for det militære forsvar og dermed for